

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **PEGATRON Czech s.r.o.**, se sídlem Na Rovince 862, Ostrava - Hrabová, zastoupena JUDr. Richardem Mencnerem, advokátem se sídlem Milíčova 1670/12, Ostrava, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 31. 8. 2010, čj. 4417-2/2010-140100-21, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2013, čj. 22 Af 99/2010-143,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2013, čj. 22 Af 99/2010-143, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] V průběhu let 2007 a 2008 žalobkyně do České republiky dovážela sady komponentů, z nichž sestavovala kompletní elektronické zařízení, tzv. set top box s komunikační funkcí (dále jen „set top box“). Funkce tohoto zařízení umožňují sledování televizních programů a připojení televizoru k internetu. Žalobkyně dovozené sady komponentů původně deklarovala pod kódem kombinované nomenklatury (dále jen „KN“) 8528 71 1300 a 8529 90 6590. Celní úřad Ostrava (dále jen „správní orgán I. stupně“) však toto zboží přeřadil pod kód KN 8528 71 1900, resp. 8529 90 9299. Rozhodnutím ze dne 21. 5. 2010, čj. 8021-10/10-146300-021, tedy žalobkyni dodatečně vyměřil dovozní clo v celkové výši 156.246.562 Kč. Proti rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Odvolací orgán

[*pozn. NSS: O odvolání rozhodovalo Celní ředitelství Ostrava, které však ke dni 1. 1. 2013 v souvislosti s nabytím účinnosti zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, zaniklo; v rámci nedokončených řízení ve správním soudnictví se jeho nástupcem stalo Generální ředitelství cel, se kterým bylo v řízení před krajským soudem i v řízení o kasační stížnosti dále jednáno (§ 69 s. ř. s., § 120 s. ř. s.)*] neshledal v rámci odvolacího řízení důvody ke změně nebo zrušení napadeného rozhodnutí, a proto odvolání rozhodnutím ze dne 31. 8. 2010 zamítnul.

[2] Následně žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného správní žalobu. Krajský soud si usnesením ze dne 2. 11. 2012 vyžádal znalecký posudek z oboru kybernetiky. Znalce rovněž předvolal k výpovědi. Po obdržení vyjádření stran sporu k názoru znalce krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud shledal nezákonnost rozhodnutí žalovaného pro nesprávné posouzení věci. Žalovaný pochybil, neboť pro zařazení zboží pod kód KN 8528 71 13 vyžadoval přítomnost zařízení, které provádí modulaci a demodulaci digitálních a analogových dat. Krajský soud dále konstatoval, že předmětný set top box naplňuje definici interaktivity a obousměrné výměny informací pomocí počítačové sítě, jak je uvedeno v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 22. 11. 2012, ve spojených věcech C-320/11, C-330/11, C-382/11 a C-383/11 (*Digitalnet a další*). Zařízení nevyžaduje pro přístup na internet zásah jiného přístroje.

II.
Shrnutí argumentů uvedených v kasační stížnosti

[3] Proti výše uvedenému rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. včasnou kasační stížnost. Rozsudek napadá v celém rozsahu. Stěžovatel předně argumentuje, že krajský soud nesprávně a neodůvodněně zúžil soudní přezkum pouze na posouzení správnosti sazebního zařazení jednoho z okruhů zboží, pro které stěžovatel správním rozhodnutím clo dodatečně vyměřil. Po konstatování nesprávnosti zatřídění jednoho ze čtyř okruhů zboží krajský soud celé stěžovatelovo rozhodnutí zrušil. Přitom se však nezabýval správností celního zařazení ostatního zboží. Z rozsudku prý není seznatelný podstatný závěr, a to kterého okruhu zboží se vlastně zrušující výrok krajského soudu týká, resp. na které okruhy zboží má v dalším řízení stěžovatel aplikovat pravidla pro zařazování zboží pod kód KN 8528 71 13.

[4] Stěžovatel kritizuje závěry soudu o sazebním zařazení set top boxů, neboť ty nemají oporu v předložených spisech celních orgánů ani v soudem zadaném znaleckém posudku. Závěr soudu je prý vystavěn na znalcem nezkoumaných, tudíž neprokázaných či minimálně pochybných a spekulativních závěrech o skutečné schopnosti set top boxu připojit se samostatně a bez dalšího přídavného přístroje k internetu. Mezi účastníky řízení údajně bylo sporné, zda předmětné zboží (ne)splňuje podmínky dané zněním uvedené položky celního sazebníku, a to zda se jedná o zařízení se *zabudovaným modemem pro získání přístupu na internet*. Znalec zjistil, že set top box měl být dodáván ve čtyřech balících, které obsahovaly soubor několika zařízení, jež se vzájemně propojují k obstarání určitých funkcí. Jedním z těchto zařízení měl být také modem ADSL, jež zajišťuje

případný přístup na internet a telefonické služby. Takto kompletní set top box však znalec neměl k dispozici. Jak je stěžovateli známo, v žádném z dotčených celních řízení nebyl set top box v takovémto kompletním stavu žalobkyní do České republiky dovezen. Údajně tedy žalobkyně dovezla jen prosté set top boxy, které se nejsou schopny bez dalšího přídavného zařízení k internetu připojit. Takové zařízení není schopno získat přístup na internet. V set top boxu nebylo zabudováno nic, co by samo umožnilo připojení k internetové síti. Síťová karta zabudovaná ve zkoumaném přístroji slouží pouze k zajištění funkčnosti ethernetového rozhraní.

[5] Ze znaleckého posudku vyplývá, že znalec navíc neprovedl ani zkoušku, kdy by předmětný set top box samostatně, tj. bez dalšího přídavného zařízení, k internetu (za použití jakékoliv technologie) připojil. Tuto zkoušku neprovedl ani po připojení dalšího přídavného zařízení. Ve své výpovědi znalec spekulativně připustil, že pouze a právě za podmínky připojení dalšího přídavného zařízení by set top box byl schopen komunikace s internetovou sítí. V již cit. rozsudku *Digitalnet* Soudní dvůr Evropské unie jasně určil kriteria pro správné celní zařazení tohoto typu zboží. V případě nesplnění podmínky samostatnosti při získávání přístupu na internet (tj. přístup na internet nesmí vyžadovat zásah žádného jiného přístroje nebo mechanizmu) je celní úřad oprávněn doměřit clo podle výše cla uvedeného ve správně identifikované položce kombinované nomenklatury.

[6] S ohledem na výše uvedené skutečnosti stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu zpět k dalšímu projednání.

III.
Vyjádření žalobkyně ke kasační stížnosti

[7] Žalobkyně se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila s názorem krajského soudu. Odmítla odkaz stěžovatele na nepřezkoumatelné zúžení objektu soudního přezkumu, neboť zkoumaný set top box FREEBOX je ve vztahu ke všem ostatním skupinám dovozů zboží reprezentativním vzorkem. Ačkoliv dovážené zboží (součástky) sloužily k výrobě různých set top boxů, všem takto vyrobeným produktům bylo společné, že jejich schopnost připojení k internetu byla řešena identicky jako u zkoumaného set top boxu FREEBOX. Pro všechny skupiny dovozů je navíc stěžejní otázka schopnosti zkompletovaného přístroje připojit se na internet, protože klasifikace ostatních součástek je odvislá od celního zařazení sporné součástky, která má zabezpečovat připojení set top boxu s komunikační funkcí k internetové síti. Krajský soud toto prý v odůvodnění rozsudku uvedl. Je zřejmé, že právní výklad pojmu modem je relevantní pro celní zařazení všech skupin dovozů, které žalobkyně provedla. Proto neobstojí tvrzení stěžovatele, že se soud nevypořádal s celým předmětem řízení.

[8] Dle stěžovatele sporný set top box údajně neobsahuje modem. Proti takovému jazykovému výkladu pojmu modem (soudu jej nabízí stěžovatel) se žalobkyně, s odkazem na rozhodovací praxi českých soudů a Evropského soudu pro lidská práva, ohrazuje. Doslovné znění položky KN 8528 71 13 prý nemůže obstát při sledování cíle a účelu právní úpravy. Stěžovatel vykládá pojem „modem“ na základě historických okolností vzniku této slovní zkratky. Přitom však pomíjí, že do formulace znění položky KN 8528

71 13 zákonodárce nezamýšlel vtělit určité technické řešení datového přenosu na internet (konkrétně modulace a demodulace), nýbrž měl v úmyslu vyjádřit schopnost datového přenosu za pomoci obecně užívaného a srozumitelného pojmu „modem“. Připojení k internetu skrze síťovou kartu (rozhraní ethernet) je nyní obecnou technickou normou, zatímco modulace a demodulace analogového signálu se u tohoto přístroje dnes již neužívá. Pojem modem vyjadřuje jen funkcionalitu elektronických součástek, které jsou s připojením set top boxu na internet obecně spojována. Následně žalobkyně konstatovala, že žádný v současném světě vyráběný set top box s komunikační funkcí by požadavkům kladeným na něj stěžovatelem nevyhověl, neboť modem se dnes již neužívá jako součástka pro modulaci a demodulaci signálů. Set top boxy nad to nikdy nebyly určeny k prohlížení internetových stránek jako například osobní počítače.

[9] Stěžovatel prý v argumentaci důsledně opomněl závěry přednesené znalcem při jeho výpovědi. Znalec uvedl, že zkoumaný set top box je schopen oboustranné výměny informací se síti internet za pomoci internetového protokolu ITP. Stížní tvrzení, že síťová karta slouží k propojení set top boxu s počítačem nebo s externím modemem, avšak neslouží k připojení na internet, svědčí o fundamentálním neporozumění principů fungování internetové sítě. Pokud je set top box schopný komunikovat s jiným počítačem (jak znalec prokázal), dokáže se s pomocí síťové karty a protokolu ITP také připojit na internet. Způsob datového přenosu je totiž totožný.

[10] Žalobkyně se neztotožňuje ani se stížní interpretací závěrů již cit. rozsudku *Digitalnet*, neboť Soudní dvůr výslovně uvedl, že za modem může být považováno rovněž zařízení, které nepřevádí analogový signál na signál digitální.

[11] Co do námitky nedostatku spočívajícího v neschopnosti samostatného připojení set top boxu k internetové síti žalobkyně (s odkazem na výpověď znalce) uvádí, že zařízení pro toto připojení může u běžného uživatele potřebovat ještě další zařízení, které je svou podstatou technickým mezičlánkem mezi internetem dovedeným do bytu nebo kanceláře (např. kabelový rozvod, telefonní linka, bezdrátový přenos, apod.) a všemi zařízeními uživatele (včetně osobního počítače nebo například set top boxu), které se mají k internetu připojovat. V zařízení je zabudovaná síťová karta, která je ekvivalentem modemu, a proto set top box naplňuje kriterium „zabudovanosti“ modemu. Je-li pro připojení internetu potřeba ze set top boxu vést kabel do jiné „krabičky“, která zakončuje rozvod internetového připojení do bytu nebo kanceláře, jedná se ryze o technické řešení zprostředkující přenos internetových dat pro všechny zařízení (včetně osobních počítačů, atd.), které se v daném místě k internetu připojují.

[12] Dle žalobkyně krajský soud přesně vystihl podstatu tohoto problému, když hovoří o zprostředkování „vyšší kvality signálu“, avšak samotný signál je set top box schopen přijímat a vysílat samostatně formou protokolu ITP. Toto řešení by bylo možno přirovnat k distribuci elektrické energie v různých napětích, kdy se např. domácí elektrospotřebiče nejsou schopny přímo připojit k rozvodu vysokého napětí, avšak podstata rozváděné elektrické energie zůstává stejná.

[13] Žalobkyně proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou.

IV.
Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[14] Důvodnost kasační stížnosti posoudil soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); zjistil přitom vadu, jež sice byla namítaná, musel by se jí však zabývat i bez stížního návrhu (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[15] Kasační stížnost je důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud se předně zaměřil na posouzení otázky, zda rozsudek krajského soudu naplňuje kriteria přezkoumatelnosti [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Pokud by totiž tvrzené nepřezkoumatelnosti přisvědčil, musel by kasační stížnosti bez dalšího vyhovět. U nepřezkoumatelného rozhodnutí nelze hodnotit správnost posouzení relevantních právních otázek, nýbrž je nutno takovéto rozhodnutí zrušit a otevřít tím soudu procesní prostor pro vydání rozhodnutí nového, jež nebude zmíněným deficitem postiženo.

[17] Jedním z principů, představujících součást práva na řádný proces, jakož i pojmu právního státu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 1 Ústavy) a vylučujících libovůli při rozhodování, je i povinnost soudů své rozsudky odůvodnit (§ 54 odst. 2 s. ř. s.). Z odůvodnění musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Nepřezkoumatelné rozhodnutí totiž nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces (viz např. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, čj. 2 Afs 70/2008-127). Odůvodnění soudního rozhodnutí, z něhož nelze zjistit, jakým způsobem soud postupoval při posuzování rozhodné skutečnosti, nevyhovuje zákonným požadavkům kladeným na obsah odůvodnění a v konečném důsledku takové rozhodnutí zasahuje do základních práv účastníka řízení, který má nárok na to, aby jeho věc byla spravedlivě posouzena [srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94 (N 34/3 SbNU 257), ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97 (N 85/8 SbNU 287) ad.]. Zdejší soud přitom rovněž poukazuje na § 77 odst. 2 s. ř. s., který dává vodítko pro hodnocení předložených důkazů, neboť *„soud jím provedené důkazy hodnotí jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem a ve svém rozhodnutí vyjde ze skutkového a právního stavu takto zjištěného.“* Pokud z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu není zřejmé, proč soud na základě doložených skutečností učinil určité skutkové závěry, od nichž bylo přímo odvislé právní posouzení věci, nutno takový rozsudek ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pokládat za nepřezkoumatelný. Má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný, jak uvážil o pro věc zásadních a podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodných skutečností, proč považuje právní závěry účastníků řízení za (ne)správné a z jakých důvodů považuje pro věc významnou argumentaci účastníků řízení za důvodnou nebo lichou (srov. např. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2013, čj. 2 Afs 1/2013-40).

[18] V nynějším případě je nosnou kasační námitkou tvrzení, že krajský soud učinil ze zjištění provedených v znaleckém posudku a následné výpovědi znalce nepřezkoumatelné závěry.

[19] Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že krajský soud předvolal k posouzení skutkové otázky znalce z oboru kybernetika. Znalec měl (obecně řečeno) zjistit, zda dovezený set top box obsahuje modem a zda funkci modemu (modulaci a demodulaci analogového a digitálního signálu) nenahrazují jiné konstrukční komponenty předmětného set top boxu. V závěru svého posudku znalec uvedl, že zařízení „*umožňuje obousměrnou komunikaci s okolním světem přes rozhraní ethernet. Některé komponenty provádí modulaci signálu a některé komponenty provádí demodulaci signálu. Zařízení však neobsahuje komponentu, která by sloužila k obousměrné komunikaci a zároveň prováděla modulaci a demodulaci. Zkoumané zařízení FREEBOX tedy zabudovaný modem neobsahuje.*“ Dle znalce pak přenos signálu pro datovou komunikaci zajišťuje vestavěná síťová karta pro lokální počítačové sítě (v systémech 10BASE-T a 100BASE-TX). V těchto sítích se nevyužívá modulace přenášených signálů, neboť signály jsou v základním pásmu přenášeny jako digitální data; není proto nutné provádět jakoukoliv proměnu na digitální data. Při výslechu znalec dále uvedl, že „[z]*ařízení využívá přístupu na internet, nicméně podle uživatelské příručky neslouží k využívání internetu, čili přenášení internetových informací k uživateli a od uživatele do internetové sítě. K tomu slouží jiné zařízení, které by k zařízení FREEBOX bylo zjevně přidáváno. Toto zařízení slouží k příjmu a zpracování televizního signálu.* [...] *Jednou ze známek nesamostatnosti internetového připojení je i skutečnost, že zkoumané černé zařízení neobsahuje čip nebo anténu pro připojení internetu pomocí WiFi. Pokud jsem tázán na čisté připojení kabelové, pak internetový signál, jak je šířen prostřednictvím kabelu na delší vzdálenosti, není zkoumané černé zařízení schopno samostatně zpracovat, znamená to zjednodušeně, že přímé zapojení internetového kabelu do ethernetového vstupu zařízení nebude funkční. K funkčnosti by bylo třeba dalšího přídavného zařízení.*“

[20] Znalecký posudek podaný písemně a výslech znalce tvoří jeden celek. Důkaz znaleckým posudkem včetně výslechu znalce je soud povinen hodnotit podle zásady volného hodnocení důkazů. Z odůvodnění napadeného rozsudku nicméně není patrné, jak se se znaleckým posudkem a výslechem znalce jako celkem soud vypořádal. Aniž by hodnotil, co znalec uvedl ve svém posudku a jak jej vysvětlil během jednání, krajský soud bez dalšího uzavřel, že set top box „*komunikuje s okolím stejně jako jakýkoliv osobní počítač či notebook pomocí ITP protokolu tak, že data vysílá a přijímá,* k čemuž zásah jiného přístroje nevyžaduje. *Pakliže pro dálkovou komunikaci vyžaduje STB* [pozn. NSS: set top box] *připojení externího zařízení pro převod signálu pro krátké vzdálenosti na signál pro dlouhé vzdálenosti, kdy toto zařízení bude odlišné pro běžnou telefonní linku, pro ASDL* [pozn. NSS: správně „ADSL“], *pro kabelovou televizi, pro WiFi, atd.,* jedná se již jen o techniku zprostředkovávající vyšší kvalitu signálu přenášeného na delší vzdálenosti (kdy však přijmu a vysílání tohoto signál je STB schopen sám)“ (vybrané pasáže zvýraznil NSS; právě tyto pasáže by měly být srozumitelně odůvodněny odkazem na provedené důkazy).

[21] Otázka samostatnosti připojování k internetu je pro celní klasifikaci předmětu sporu zcela rozhodující. Aby byl přístroj zařazen do podpoložky 8528 71 13 KN, musí být schopen přijímat televizní signál a mít zabudovaný modem pro získání přístupu na internet, který má funkci interaktivní výměny informací. Každý přístroj, který nemá jednu

z těchto vlastností, musí být podle všeobecného pravidla pro výklad KN 3 c) zařazen do podpoložky 8528 71 19 KN (viz bod 30 rozsudku *Digitalnet*). Soudní dvůr EU se s odkazem na rozhodovací praxi panelu Světové obchodní organizace (WTO) přiklonil k širokému výkladu pojmu modem. Pojem „modem" může zahrnovat i jiná zařízení než ta, která převádějí digitální signál na analogový signál za účelem přenosu informací pomocí telefonní linky. Tento pojem byl použit k označení jiných zařízení zajišťujících modulaci a demodulaci jinými prostředky a také případně bez převádění digitálního signálu na analogový signál. Pojem „modem" je rovněž použit k označení kabelových modemů (bod 41 tamtéž). Těžištěm definice je tedy funkce přístroje. Zabudování modemu do přístroje odpovídá cíli spočívajícímu v získání přístupu na internet (bod 42). Pro účely zařazení je relevantní pouze schopnost získat přístup na internet, a nikoliv technika k tomu použitá (bod 46). Aby byl přístroj zařazen do podpoložky 8528 71 13 KN, musí být navíc způsobilý získat přístup na internet pomocí modemu, který je v něm zabudován. „*Přístup na internet tedy nesmí vyžadovat zásah žádného jiného přístroje nebo mechanismu*" (bod 47).

[22] Krajský soud přezkoumatelně nevysvětlil, jak dospěl k závěru o schopnosti zařízení samostatně se připojit k internetu, bez zásahu jiného přístroje nebo mechanismu. Proč nejsou správné argumenty správních orgánů, směřujících k opačnému závěru, zůstalo čtenáři rozsudku skryto. Krajský soud se vůbec nevyjádřil nejen k argumentaci v napadeném správním rozhodnutí, ale rovněž k vyjádření stěžovatele ze dne 28. 5. 2013 (č.l. 130 – 132 spisu krajského soudu).

[23] Krajský soud v řízení postupoval v souladu se zákonnou zásadou plné jurisdikce a skutkový stav věci opětovně přezkoumal a podrobil ho také znaleckému zkoumání (srov. např. rozsudek NSS ze dne 1. 10. 2008, čj. 5 Afs 14/2004-60, č. 618/2005 Sb. NSS). Takovýto postup Nejvyšší správní soud schvaluje. Krajský soud však řádně neosvětlil, jak a na základě jakých úvah skutkový stav zjistil. Krajský soud v podstatě bez dalšího přebral skutkovou kvalifikaci nabízenou žalobkyní. Z odůvodnění tedy není zřejmé, proč soud na základě provedených důkazů učinil určité pro věc významné skutkové závěry; takový rozsudek je ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nepřezkoumatelný.

[24] Námitka je důvodná.

[25] V projednávané věci stěžovatel dále spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku spočívající v tom, že krajský soud na základě dílčích závěrů ohledně celní klasifikace jednoho typu zboží bez dalšího odůvodnění zrušil žalobou napadené správní rozhodnutí.

[26] Zdejší soud zjistil, že taková úvaha v rozsudku krajského soudu skutečně chybí. Tím, že krajský soud neuvedl, jaké má dopady posouzení jedné právní otázky (zařazení právě této jedné sporné kategorie zboží pod položku celní kombinované nomenklatury) na ostatní části rušeného rozhodnutí, rozsudek zatížil vadou nesrozumitelnosti. Žalobkyně zdejšímu soudu předestřela důvody, proč nelze rozsudek krajského soudu v tomto ohledu považovat za nepřezkoumatelný. Vada nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu však v žádném případě nemůže být zhojena pozdějším „dovysvětlením" rozsudku jednou ze stran sporu.

[27] Krajský soud tedy měl vysvětlit, zda a proč se důvody zrušení rozhodnutí vztahují na všechny kategorie celně deklarovaného zboží, neboť žaloba napadala klasifikaci všech typů zboží. Pokud se snad důvody zrušujícího rozsudku na všechny typy zboží nevztahují, měl se přezkoumatelně vyjádřit, jaký dopad má jeho rozsudek na zbývající části rozhodnutí správního orgánu. V této části je tudíž rozsudek krajského soudu pro nesrozumitelnost nepřezkoumatelný.

[28] Námitka je tedy důvodná.

[29] Za situace, kdy se krajský soud řádně nevypořádal s hodnocením provedených důkazů, se již Nejvyšší správní soud nemohl vyjadřovat k otázce, zda bylo clo řádně doměřeno. Pro výše uvedenou vadu rozsudku krajského soudu nemohl zdejší soud vůbec přikročit k meritornímu přezkumu kasačních námitek stěžovatele.

V.
Závěr a náklady řízení

[30] S ohledem na pochybení krajského soudu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto rozsudek krajského soudu zrušil (§ 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s.). Tím současně krajskému soudu otevřel procesní prostor pro vydání nového, tentokrát již procesně bezvadného rozhodnutí, v němž dostačujícím a přesvědčivým způsobem založí své rozhodnutí na skutkových okolnostech uvedených ve správním a soudním spise. Své závěry také přezkoumatelně vztáhne na ostatní části napadeného správního rozhodnutí. Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu. V novém rozsudku rozhodne též o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu